

vigtige beslutninger, som det nu gælder om at få ført ud i livet og gerne jo før jo bedre.

I Det Konservative Folkeparti hilser vi beslutningen om en antiterrorismekoordinator velkommen, og vi slutter også fuldt og helt op om at styrke og operationalisere samarbejdet inden for en bred vifte af områder, bl.a. efterretnings-samarbejdet, terrorfinansiering og civilt beredskab.

Vi ser også vigtigheden af at sikre stabilitet i forhold til EU's nabolande, der jo ofte har nogle håbløse økonomiske og sociale forhold, der også kan bidrage til den tragiske terrorisme. Derfor må EU også bestræbe sig på at bekæmpe terrorisme gennem en langsigtet udviklingspolitik, der sikrer social, økonomisk og politisk stabilitet.

Endelig kan jeg også tilslutte mig udenrigsministerens tilfredshed med, at Lissabonprocessen er viet en fremtrædende plads i arbejdsprogrammet. Bæredygtig vækst er et afgørende mål for Europa, og derfor er opfyldelsen af Lissabonstrategien af overordentlig stor betydning.

Globaliseringen giver svære odds for den bæredygtige vækst. Vi ser udflytning af arbejdspladser til Østen, hvor arbejdskraften er billigere og arbejdsvilkårene ringe. Det kræver derfor en aktiv og viljefast indsats på alle områder at få rettet op på de forhold, som hæmmer vores konkurrenceevne i dag, så vi også i fremtiden kan konkurrere på global basis under hensyn til bæredygtigheden.

Vi Konservative ser alt i alt positivt på de prioriteringer, som Kommissionen har udpeget i sit arbejdsprogram, og har store forventninger til det kommende samarbejde.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den næste ordfører er fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Det, vi diskuterer i dag, er Prodikommisionens sidste arbejdsprogram. Europa-Kommissionens ansigter skifter den 1. november 2004, men inden da vil der være en række prioriteter i arbejdsprogrammet, der hænger tæt sammen med den fremtidige udvikling af det europæiske samarbejde. Derfor er programmet ikke så ambitiøst, hvad angår ny lovgivning. Den altoverskyggende opgave er nemlig udvidelsen, som jo finder sted den 1. maj.

Det Radikale Venstre forstår Kommissionens prioritering, og vi er enige i prioritering af udvidelsen, og vi hilser den velkommen. Det er den

vigtigste opgave, Europa har stået over for i mange år.

På grund af de ti nye lande i medlemskredsen skal Kommissionen begynde at ændre de politiske og finansielle rammer, så budgettet stadig holder indtil 2006. Der er mange konkrete tiltag. Vi vil nævne nogle enkelte.

De eksisterende programmer skal tilpasses, så de har nye lande med. Fælles lovgivning skal håndhæves, f.eks. miljø, indre marked, fødevareresikkerhed. Der skal være fælles regler om ydre grænsekontrol, de skal gennemgås, så de er vandtætte, og der skal være sikring af den nukleare sikkerhed også i de nye lande.

Kommissionen fortsætter sine forhandlinger med de ansøgerlande, der i øjeblikket er inde i medlemsoptagelsesforhandlinger. Det er jo Rumænien og Bulgarien, og de skal også behandle den formelle ansøgning i forbindelse med Kroatiens ansøgning om medlemskab.

Kl. 17.55

Det Radikale Venstre håber, at forhandlingerne med Rumænien og Bulgarien kan klares inden for tidsfristen til 2007, men vil også fastholde over for de to lande, at Københavnskriterierne naturligvis skal opfyldes.

Kommissionen vil inden sin tilbagetræden også aflevere sin rapport om Tyrkiet, så Rådet i december kan tage stilling til, om landet opfylder de politiske Københavnskriterier med en mulig indledning af tiltrædelsesforhandlinger for øje. Vi venter alle spændt på denne rapport. Der er allerede nu gået heftig politisk debat i dette spørgsmål, inden man har set konklusionerne.

Vi har, og når jeg siger vi, er det jo hele EU, også den danske regering og de danske regeringer helt tilbage til 1993, lovet Tyrkiet, at de vil blive vurderet reelt i forhold til Københavnskriterierne, så nu er spørgsmålet ikke længere, om de hører til i Europa eller ej – det gør de. Tyrkiet har gjort fremskridt i de seneste år, og vi skal blive ved med at hjælpe dem videre i denne proces.

Det Radikale Venstre har ingen principiel modstand over for Tyrkiet som eventuelt kommende EU-medlemsland. I hele debatten om, hvorvidt Tyrkiet hører med i Europa eller ej, må vi dog alligevel tænke på, at hvis det rent faktisk lykkes gennem optagelsesforhandlingerne og gennem debatten at få etableret et fuldgyldigt demokrati, et retssamfund og et samfund med respekt for menneskerettighederne i Tyrkiet, så ville det jo være en kolossal triumf for EU, og